

Messiaanse Gemeente Bracha te Apeldoorn

Bracha Bericht

nummer 20 ~ Tevet 5781 ~ 19 december 2020

Met genoeg werken we aan het maandelijkse Bracha Bericht in de hoop dat het zich gaandeweg ontwikkelt tot een werkzaam bindmiddel. Die functie zal het zeker krijgen als we er als bezoekers van Bracha onze vragen of reacties in plaatsen of we elkaar laten meeleven met onze persoonlijke wederwaardigheden. De reacties die we tot nu toe ontvingen zijn positief, maar het aantal reacties kan beter. Wij zien uw bijdragen tegemoet.

Reageren of kopij inleveren? Mail naar info@mg-bracha.nl

Dit Bracha Bericht bevat:

- samenvattingen van de onderwijzingen en de studieavond
- kennismaking met Pieter en Leny Gaemers
- het programma voor de komende weken;
- financiën en de collecte
- voor de kinderen: een Chanoeka-verhaal

De preken, onderwijzingen of droosjen

Je bent vast niet de enige die een paar dagen na een dienst weinig of niets meer weet van wat er in die dienst voor boodschap is gebracht. Van elke 'preek' wil ik binnen 200 woorden de samenvatting geven. Dan wordt u nog eens bij die boodschap bepaald om die te overdenken of te 'herkauwen'. Wie nieuwsgierig is geworden naar de totale boodschap of die nogmaals wil horen, kan die vinden via ons [YouTube-kanaal](#).

14 nov. Sybe de Vos Chajjé Sarah Gen. 23,1 Kon. 1:5-16 en Hebr. 11:8-1 en 13-16

Als Sara sterft is de ziel uit 'het huis' weg. Abraham moet zich gevoeld hebben als iemand die z'n lege huis verlaat bij een verhuizing, maar liet zich niet door de rouw beheersen (Het Hebr. woord voor rouw is met een kleine kaf geschreven) maar zorgt voor continuïteit: hij laat een vrouw zoeken voor Izaäk. Hij besprak Sara's leeftijd (100+20+7), rouwrituelen, begraven worden en de 'onderhandelingen' met Efron over Machpela, de 'dubbelgrot' (volgens de Joodse overlevering de rustplaats van Adam en Eva?)

God zelf zorgt voor continuïteit. In het voorgaande wordt de geboorte van Rebecca al vermeld, de belofte van God wordt zichtbaar. Abraham zorgt daarvoor. In tegenstelling tot Abraham, verzaakt David voor die continuïteit te zorgen, waardoor troonpretendent Adonia zijn kans grijpt, zelfs met hulp van Joab en Abjatar; die doen dat vanuit eigen belang, gezien hun verleden. (Waarom willen wij de koning dienen?) Wat tegen de oude David gezegd wordt "Leef in eeuwigheid" is een profetisch perspectief, het gaat om 'het huis van David', meer dan om het koningshuis, uiteindelijk om de stad 'die fundamenten heeft', die wij, net als Abraham als bijwoners van verre mogen zien. De stad, die beziel is door Gods aanwezigheid.

21 nov. Anco van Moolenbroek Toledot Gen. 25:34 Verantwoordelijkheid nemen

De strijd tussen goed en kwaad, wordt zichtbaar in Jacob en Ezau, tussen het toekomstige goede, en het tijdelijke, dat wat je voor ogen hebt. In je leven gaat het om je roeping, je geboorte en je verantwoordelijkheid. Na wat wetenswaardigheden over de Hebr. woorden voor ‘tegen elkaar stoten’, naties of volken, en twee bijna gelijke woorden voor tweelingen, [Perez en Zerach]) ging het vooral over heersen = dienen. De tegenstelling tussen Jacob en Ezau blijkt uit uiterlijk, gedrag, beroep, woonplaats, karakter, lieveling van ... Opvallend is dat de enige andere Bijbelse jager Nimrod was.

Gods tegenstander. De vertelling van de verkoop van het eerstgeboorterecht heeft de structuur van een chiasme (een stijlmiddel). In dit chiasme is vers 32 centraal en dus het belangrijkste; samen met het ‘uitgeput’ wordt het dan: wat heb je aan het leven, ik ga toch dood, laten we eten en drinken want morgen sterven we. (Het atheïstisch hedonisme van nu.) Jacob daarentegen was integer, huiselijk, oprecht, rechtvaardig, wist zich geroepen de plaats van Ezau in te nemen.

Zou hij gezien hebben dat Ezau het niet aankon? Was dit bedrog?

Zo noemt Ezau het. Bedenk dat Jeshua de eerstgeborene werd onder vele broederen, om te dienen. (Voor wie hier meer over wil weten, leze het boek van de spreker: Ezau – Hij is Edom, blz. 15 t/m 23)

28 nov. Klaas Goverts Wajjetsee Gen 28:10 – 29:13 De ballingschap van Jacob

Jacob ging heen, trok uit, ging eigenlijk in ballingschap, (galoet) dan gaat de zon onder (na 20 jaar gaat die weer op) en geraakt hij op de plaats, op makom, de plaats waar je God ontmoet, waar hij getroost wordt door de droom over de ladder met opklimmende en neerdalende engelen. Daar bestaan diverse verklaringen voor: a. kijk je naar Jacob met een aards of een hemels perspectief; b. de engelen van het beloofde land wisselen met die van de ballingschap; c. het zijn profetisch de opeenvolgende ballingschappen (Haran; Egypte; Assyrië; Babel; Rome=Edom), maar altijd staat JHWH erboven. We moeten steeds meer vreemdeling en bijwoner worden en beseffen dat we in twee werelden leven, de zichtbare en de onzichtbare. Jacob besepte pas later dat de JHWH op die plaats was. Het gebeuren in Haran met de steen op de mond van de put lijkt wel op het Paasverhaal, die Jacob, door de kracht van het familieverband, in zijn eentje kon weggrollen. Hoe groots te beseffen dat Jeshua ons zijn broeders en zusters noemt.

5 dec. Vayislach (A) Jan den Admirant Gen. 32 en 33; Hebr. 12 :16 en 17

Oog in oog met Ezau en met God

Volgens Ps. 105:15 zijn de aartsvaders gezalfden en profeten, en zo moeten we ook deze geschiedenis lezen. Ondanks de ontmoeting met Gods legers raakt Jacob zijn angst voor de ontmoeting met Ezau niet kwijt en gaat hij weer zelf aan het werk. Hij wil van nature op God vooruitlopen, maar ook zijn(mooie) gebed helpt hem niet en ook de serie geschenken ter verzoening niet. Eigenlijk was die onderworpen nederige houding geheel niet nodig. Hoe is het mogelijk dat hij eventueel de helft van zijn gezin wilde opofferen? Maar bij de Jabbok daagt God hem uit en Jacob laat niet los tenzij hij nu door God zelf gezegend wordt: Een Israël! Een strijder met God! En dan is hij zijn angst kwijt: niet de situatie, maar hĳ is veranderd. Onze deals en

oplossingen zijn het niet, slechts die van Jeshua. Ook niet in de politieke situatie van nu. Pas als wij, en ook Israël oog in oog komen te staan met Jeshua, zullen we ontdekken dat Het Lam onze grootste kracht is.

Studieavond III ECHAD 25 nov. door Jos Bremer

Jos had zijn onderwerp aangekondigd met een diepzinnige verhaaltje:

Er kwam een wijze bij de hemelpoort en klopte aan. Binnen vroeg de stem van God: "Wie is daar?", en de wijze antwoordde: "**Ik ben** het". "In deze woning", antwoordde de stem, "is er geen ruimte voor U en mij". Dus ging de wijze weg en wijdde vele jaren in diepe meditatie aan het bepeinen van dit antwoord. Toen hij weer terugkwam, stelde de stem dezelfde vraag, en weer antwoordde de wijze: "**Ik ben** het". De poort bleef dicht. Na een aantal jaren kwam hij voor de derde keer en weer vroeg de stem op zijn aankloppen: "Wie is daar?" En de wijze riep: "**Gijzelf**". De poort ging toen open. Om dat verhaal te begrijpen moet je beseffen vanuit welk godsbeeld je denkt. En dat wordt bepaald door geschiedenis, cultuur, onderwijs en de instituties. Ter illustratie liet hij dat ervaren door verschillende wereldkaarten te laten zien.

Ze zijn de werkelijkheid niet, maar een projectie ervan. Zo kun je ook het westerse (Joods, chr., islam) en het oosters godsbeeld (hindoeïsme, boeddhisme, taoïsme) naast elkaar zetten, hoe verschillend ook, ze berusten beide op waarheid. Het westerse benadrukt het dualisme, God staat daar buiten of boven zijn schepping; daar is veelheid, het individu, goed en kwaad, scheiding (eenzaamheid, verlorenheid, naast vreugde en liefde). **Ter verduidelijking zijn de vetgedrukte woorden door Jochanan aangebracht, waardoor Ik Ben en geen ruimte voor U en Mij in beter perspectief/begrip staan.**

Het oosterse is het tegenovergestelde; daar is in principe eenheid, alles is met alles verbonden; dus geen individu, angst, tijd; ieder heeft iets van God in zich; het gaat meer om inzicht dan om kennis. In schema naast elkaar zijn beide acceptabel en toch leek het oosterse Bijbels.

Het shema, Hoor Israël, de HERE is één! is geen bevestiging dat Hij de Unieke is; het mag geen mantra worden. Het 'gebiedt' inzicht en ervaring: beleef het moment! Beleef God, zoals je een golf ziet, altijd doorgaand, deel van de branding en van de oceaan, Hij is de oceaan. Dat Jezus zich God maakte, werd als godslasterlijk ervaren, maar wie zegt god niet te zijn, beperkt Hem.

Het Shiviti (Ik stel de HERE altijd voor me) heeft daar mee te maken; zien we in de ander, in onze naaste, iets van God en beseffen dat we dat zelf ook in ons hebben? Dat de wetenschap in de schepping toch god niet kan zien (Rom.1:20) is logisch, doordat ze niet met hun hart kijken. We moeten God en ook Zijn Woord, ervaren, zoals Elia in het 'suizen van een zachte stilte'.

(Deze studie was zeker geen propaganda voor een oosterse religie, maar een poging ons bewust te zijn van het godsbeeld dat wij hebben.)

Zoals inmiddels gebruikelijk, is ook de derde studieavond weer terug te zien. Zie de website voor de link naar de video: <http://mg-bracha.nl/nieuws/nieuwe-studieavonden>.

Kennismaking met Pieter en Leny Gaemers

Tot de trouwste bezoekers vanaf het allereerst begin van Bracha in 2014 behoren Pieter en Leny Gaemers. U kent hen als het oudere zangduo dat graag Hebreeuwse liederen zingt. Die halen zij uit de Hoerj' dot-bundel, de zangbundel met 312 liederen die is samengesteld door de oudste

messiaanse gemeente in Nederland, Beth Yeshua in Amsterdam. Daar zijn ze lang geweest, namen deel aan de voorzang en waren daar 'zorgdragers'. Daar kwam een einde aan toen sommige opvattingen van Lion Erwteman te ver begonnen af te wijken van die van hen. Vanaf die tijd zijn ze in diverse messiaanse gemeenten geweest tot ze in Bracha kwamen. Pieter heeft trouwens in tal van koren gezongen en zonder opleiding ervoor, een poosje gedirigeerd.

U weet nu over wie het gaat, maar daarmee kent u Pieter en Leny nog niet. Weet u dat ze in Winterswijk wonen en iedere sjabbat op hun vouwfiets en per trein naar Apeldoorn komen? Want ze hebben geen auto. Wonen ze helemaal in Winterswijk? Ja, en daar hebben ze hun reden voor. Ze zijn daar in 2013 vanuit Leiden heen verhuisd. Naast de lagere huizenprijzen in dat gebied speelt ook de geologische ligging ervan een rol. Het ligt relatief hoog en is veilig bij een watervloed of tsunami, die volgens Pieter zeker ooit komt. Pieter als afgestudeerd geoloog-paleontoloog heeft daar verstand van. Hij is dan ook doctor. Trouwens, dat hij paleontoloog is, merk je snel genoeg als je bij hen binnenkomt. Behalve de boeken daarover valt een grote vitrinekast op met daarin veel fossielen en een kast met otolieten, gehoorsteentjes van vissen. Daarvan heeft hij nog veel materiaal dat hij verder moet uitzoeken. Met die otolieten kan hij namelijk aantonen dat de evolutietheorie niet klopt als het gaat over het evolueren van de ene soort in de ander soort. Daarover is hij een boek aan schrijven.

Natuurlijk vroegen we aan hen hoe ze vanuit Winterswijk dan in Bracha terecht kwamen. Wel, in het begin gingen ze naar de gemeente Benee Avraham in Amersfoort; daar werd hun gevraagd mee te doen met een huisgroep in Apeldoorn. Ze weten nog goed dat ze in die groep de 50e verjaardag van Ellen Zevenhuizen vierden en dat Pieter toen tijdens de gesprekken ervoer dat er daar een gemeente zou gaan komen. Inderdaad, een paar maanden later startte Bracha. Pieter en Leny hebben de geboorte van Bracha dus meegemaakt en hebben zich er vanaf het begin thuis gevoeld en er zich voor ingezet. Niet alleen voor de zangdienst, maar Leny ook, tot voor kort, als coördinatrice voor het sjabbat-schoolwerk.

Natuurlijk is het jammer dat er niet dichterbij Winterswijk een Messiaanse gemeente is; ze zijn in het begin tweewekelijks naar Oss geweest, naar de Revival Gemeente van Andreas de Groot, maar dat was ook een hele reis. Ze waren blij met de komst van ons, Bram en Maaike, naar Laren. Samen hebben we een tijd een tweewekelijkse huiskring gevormd, meestal met z'n vieren, soms met z'n achten.

Ze kunnen heel uitvoerig vertellen hoe ze messiaans zijn geworden. Leny raakte al vroeg als Gereformeerd meisje geïnteresseerd in echt geloof door een Youth for Christ-actie: "zie Ik sta aan de deur...", maar het werd pas echt toen ze als medewerkster bij Bartiméus in Zeist naar een tentevangelisatie ging en daarna met een collega-vriendin op een Bijbelstudie kwam en van daaruit een doopdienst bijwoonde. Mede daardoor werd ze overtuigd en koos zelf voor de onderdompeling. Door haar werk bij de Near East Ministry is de liefde voor het volk Israël gegroeid. Ook na haar vertrek daar bleef Israël haar bezig houden en is ze in 1988 bij de verootmoediging geweest in Berlijn over Evian (i.v.m. de medeschuld van 32 volkeren aan de sjoa). Daar heeft ze een boekje over geschreven: Vijftig jaar na Auschwitz, onder haar eigen naam: Leny Zomerdijk. Haar belangstelling voor Israël en de Thora groeide en zo kwam ze in 1992 aanraking met Beth Yeshua in Amsterdam.

Pieter ontwikkelde zich vanuit een RK-gezin vooral in oecumenische richting. De pastoor in zijn gemeente bleek niet in de opstanding te geloven, waardoor Pieter is gaan zoeken en bij de Baptisten kwam. Daar ontmoette hij via vrienden een messiaanse Jood en die wekte zijn belangstelling voor Israël en het messiaanse. Door opmerkingen over zijn Joods uiterlijk is hij genealogisch onderzoek gaan doen en ontdekte dat de naam Gaemers via Gamers, en het Duits-

Joodse Gamer, van het Joods-Portugese Gamero afkomstig is. Daarom ging hij een keer mee naar de viering van het Poerimfeest in Beth Yeshua en hij is daar blijven gaan. Daar in die gemeente heeft hij ook Leny ontmoet. Beiden hadden een huwelijk achter de rug met veel narigheid. Leny was al 23 jaar alleen geweest en Pieter 7. Het was voor Pieter lange tijd onduidelijk of een tweede huwelijk mogelijk was, maar door een juiste vertaling van Matth. 5:32 werd de twijfel weggenomen en nu zijn ze al meer dan 20 jaar gelukkig met elkaar.

Onze financiën

Sinds 28 november staat het collectemandje niet meer op tafeltje bij de uitgang. De ervaring leerde dat men het niet zag of gewoon vergat er iets in te doen. Vandaar dat we besloten hebben de collecte tijdens de dienst te houden maar dan niet door het mandje rond te laten gaan, maar het voor het podium te plaatsen en ieder die wat wil geven, kan dan tijdens een lied naar voren komen en er zijn gave in doen.

Het programma voor de komende weken

Er is door de overheid een nieuwe lockdown afgekondigd. Gelukkig zijn de kerken deze keer nog vrijgesteld. Onze diensten kunnen dan voorsnog ook op de normale manier doorgaan.

- sabbat 19 dec. Mikeets – Steven
- woensdag 23 dec vierde studieavond over Echad
- sabbat 26 dec. Geen dienst
- sabbat 2 jan Wajechi – Jochanan ben Bracha
- sabbat 9 jan Sjemot – Henk Rijstberg
- dinsdag 12 jan is de eerste van 8 lezingen over het boek Openbaring, door Bob v Dijk
- sabbat 16 jan Wa'era – Anco van Molenbroek
- sabbat 23 jan Bo – Jack van der Tang
- sabbat 30 jan is er wegens schoonmaak door Berea geen dienst van Bracha

Studieavond IV ECHAD 23 dec. onder leiding van Jos Bremer

Op die woensdagavond zullen we met elkaar het gesprek hebben over het onderwerp *Eenheid*. Wat vind u van wat er de drie avonden is onderwezen? Wat heeft u gemist, waarmee bent u het wel of niet eens? Ik hoop dat u zich wilt voorbereiden op deze avond en zie uit naar de ontmoeting.

Chanoeka

Het feest van de Tempelvernieuwing is geen bijbels feest, zoals de 'hoogtijden des Heren' uit Lev. 23, maar wordt wel in de Bijbel genoemd. (Joh.10:22). De achtergrond ervan staat in het apocriefe boek 1 Makkabeën. Die geschiedenis speelt zich af na de Babylonische ballingschap en voor de komst van de Romeinen, zo rond 175 v. Chr., de periode dat de Hellinistische (Grieks-Syrische) cultuur de norm werd en de Joodse religie onderdrukte, eigenlijk wilde laten

verdwijnen: synagogen werden gesloten, Thorarollen verbrand, de besnijdenis verboden en de tempel ontwaard met afgodsbeelden. Tal van 'moderne', vooraanstaande Joden deden daaraan mee. Tot een klein groepje priesters uit het dorp Modein onder leiding van Judas Makkabeus in verzet kwam (165 v.Chr.). Als een David tegen Goliath of een Gideon tegen Midian wonnen ze de ene veldslag na de andere, ook tegen de te hulp geschoten Syrische troepen, tot ze zelfstandig mochten zijn.

Daarover gaat het chanoeka verhaal – maar dat staat niet in Makkabeeën – dat de weinige reine olie die er was gevonden, toch genoeg bleek voor de acht dagen van het feest. Daarom is er naast de menorah ook een chanoeka-kandelaar, met acht armen. Het is echt een Joods feest, een blij feest met lichtjes en cadeautjes en oliekoekjes (latkes). Als gemeente Bracha besteden we er wel aandacht aan, maar vieren het niet. Als lichtjesfeest in de donkerste maand van het jaar is het vergelijkbaar met ons kerstfeest, waarbij ook bijna niet meer wordt beseft dat het woord kerst afkomstig is van Christus. Binnen Messiaanse kringen wordt er over het kerstfeest en over Chanoeka verschillend gedacht. zie ook:

<https://www.messiaansegemeentenieuwlekkerland.nl/feesten/chanoeka> en

<https://messianieuws.nl/chanoeka-christenen-vieren/>. Ook [Tenten van Sem nr.7](#) geeft een uitgebreide uitleg over dit Chanoeka feest.

Voor de kinderen door Leny Gaemers

De goede Herder en het feest van Chanoeka

Misschien hebben jullie weleens een kudde schapen met een herder gezien. Bij ons in Winterswijk en omgeving is er ook een. Dat is een mooi gezicht al die schapen en de herder, die ze naar een plekje brengt om te grazen. Er is ook bijna altijd een hond bij een kudde om de herder te helpen zodat de kudde bij elkaar blijft.

Koning David was zo'n herder. Voordat hij koning werd, ging hij er vaak met de kudde van zijn vader op uit. Daardoor ging hij ontdekken, dat God net zo goed voor ons wil zorgen als een herder dat doet voor zijn schapen. Want natuurlijk zorgde David goed voor zijn schapen. En juist omdat hij dat allemaal ontdekt had, kon hij zelf later een goede koning zijn voor zijn volk.

Koning David heeft iets geschreven over de Herder? Wie weet dat en waar dat staat?

Jesjoea, Jezus, is geboren uit het geslacht van koning David. Dat weten de meesten van jullie wel hè. Toen Hij opgroeide als kind heeft Hij net als koning David ontdekt dat God goed voor zijn schapen wil zorgen. Als je ouder wordt, weet je op een gegeven moment wat je wilt gaan worden. Zo was dat ook bij Jesjoea. Hij ging ontdekken wat de hemelse Vader wilde dat Hij in zijn leven hier op aarde zou gaan doen. En toen heeft Hij het begrepen, dat God wilde dat Hij voor zijn schapen zou zorgen. En daarom heeft Jesjoea van zichzelf gezegd dat Hij de goede Herder is. Jesjoea is dus de goede Herder voor ons. Ja, dat is Hij gewoon. Ik ben heel blij dat ik een schaap van zijn kudde mag zijn. Vinden jullie dat ook fijn? Willen jullie dat ook? Hij wil heel graag dat er nog veel meer schapen en schaapjes en ook lammetjes bij zijn kudde gaan horen. Jesjoea kent al zijn schapen, hij kent hun naam, Hij weet waar ze wonen, wat ze doen. Hij kent ook ons. Hij kent onze vrienden of zoals voor jullie je vriendjes en vriendinnetjes. En Hij weet wat we fijn vinden en wat we moeilijk vinden. Hij wil voor ons zorgen. Hij geeft ons allemaal een plekje waar nog meer schapen zijn. Daar mogen we dan bij horen. Daar roept Hij ons naar toe en omdat wij zijn stem leren kennen, weten we "daar horen we bij". Dan komen we bij elkaar net zoals de schapen in de stal. Maar we gaan ook met de Herder op stap. En reken maar dat we dan lekker eten en drinken krijgen.

Maar buiten de stal kan het ook gevaarlijk zijn. Er kunnen dieven komen die een schaap, ja soms ook meer schapen willen stelen. Zij geven niet om de kudde, niet om de schapen maar willen ze gewoon hebben. Dat kan zijn voor de wol of om ze te verkopen en misschien alleen maar om ze dood te maken en het vlees te verkopen of op te eten.

Wanneer de kudde een eind uit de buurt van het dorp en de stal is, kan er ook nog zomaar op eens een wolf komen, die op de kudde loert en er eentje wil pakken. En vandaag ga ik jullie vertellen over iets wat heel lang geleden in Israël is gebeurd en dan kun je zien dat God goed heeft gezorgd voor zijn schapen.

De Joden woonden in hun land, maar de Messias was nog niet geboren. Het was roerig in de wereld. De ene koning na de andere regeerde over een groot gedeelte van het Midden Oosten waar het land Israel ligt. Sommige waren goed voor het volk, maar lang niet elke koning was dat. Het was 167 jaar voor de Messias geboren werd, dat er een hele slechte koning regeerde. Hij heette Antiochus Epifanes.

Het land Israël heette toen Judea en hoorde bij Syrië waar hij over regeerde. Hij was geen herder, nee hij gaf helemaal niet om de Joden of de andere volken. Hij wilde gewoon dat iedereen in zijn rijk net zoals in Griekenland een hellenist zou worden, want dat was hij zelf ook. Hellenisten zijn mensen die uiterlijke dingen, schoonheid, heel belangrijk vinden, zoals mooie gebouwen, mooie gedichten en dat je er mooi en gespierd uitziet en zo. Ook had hij een hekel aan zieke en zwakke mensen. Verder wilde hij dat de mensen dezelfde taal zouden spreken. Heel veel mensen vonden dit goede ideeën. Ze kwamen uit de verschillende volkeren waar Antiochus over regeerde, ook uit Judea. Ze vonden de voorschriften uit de Torah maar lastig en waren er als echte hellenisten van overtuigd dat het streven naar schoonheid het allerbelangrijkste was in het leven van een mens. Maar anderen waren het daar helemaal niet mee eens. Ze vonden de gebouwen en gedichten wel mooi, maar ze vonden dat er belangrijker dingen in het leven waren dan schoonheid. Zij wilden proberen als een goed mens te leven zoals God heeft gezegd in de Torah. Voor zieke en zwakke mensen wilden ze juist goed zorgen en hen beschermen. En daar was Antiochus Epifanes boos om en daarom verbood hij de Joden om sjabbat te houden en de Torah te leren. Daarom gingen veel Joden in het geheim de Torah leren. En ze hielden ook de sjabbat al moest je wel uitkijken dat je niet betrap werd door de soldaten van de koning.

En weet je wat de koning toen deed? Hij wilde dat de Joden gingen buigen voor een beeld van de Griekse afgod Zeus. Hij stuurde soldaten met zulke beelden naar de steden en dorpen. Nou als je echt van God houdt, dan wil je daar niet voor buigen. Een beeld is maar een dood ding. En dit was nog een afgod ook. Ze kwamen in een plaatsje dat Modi'ien heet. En zochten de belangrijkste man op, Mattitjahoe. Hij moest als eerste buigen voor dat beeld. En ze beloofden hem mooie cadeau's. Maar ze zeiden ook als je niet voor dat beeld buigt, dan maken we je dood. Nou dat was heel erg. Mattitjahoe was een dappere man. Hij hield van God en hoorde echt bij de kudde van God. De soldaten waren nog met hem aan het praten toen er een andere Joodse man kwam en zei "Kom op laten we maar voor dat beeld knielen, dan zijn we van dat gezeur af en laten ze ons met rust". Maar toen hij naar het beeld toeliep, wilde Mattitjahoe hem tegenhouden. Toen begonnen ze te vechten en een grote groep van Joodse mannen hielp hem. Daarna trokken zij zich terug in de bergen en steeds meer mensen sloten zich bij hen aan.

Ze vielen de soldaten aan steeds weer opnieuw. Toen Mattitjahoe gestorven was, werd zijn zoon Jehoeda de leider. Zijn bijnaam was Jehoeda haMaccabie. Daarom worden deze groep mensen Makkabiem genoemd, Nederlands Maccabeeën. Deze oorlog heeft 3 jaar geduurd. Er werden steeds meer soldaten naar Judea gestuurd en de koning zette olifanten in om te vechten dat was

heel iets nieuws. Niemand in Judea had ooit zo'n groot dier gezien. Maar God hielp de Joden die Hem trouw bleven. Natuurlijk deed Hij dat, het waren immers zijn schapen. In 164 lukte het de Maccabeeën om Jeruzalem te veroveren en de Tempel van God kregen ze toen weer in hun bezit. Toen schrokken ze heel erg. Want weet je, de koning had ook zo'n beeld in de tempel van God gezet. Daarmee wilde hij de Joden pijn doen en God ook, reken maar. Op het altaar heeft hij zelfs zwijnen geslacht. Het was een grote troep in de Tempel. Ze gingen gauw aan het werk om alles op te ruimen en schoon te maken. Maar daar hadden ze ook olie voor nodig om de kandelaar in de Tempel zelf te laten branden. Het verhaal gaat dat ze maar 1 kruikje konden vinden met genoeg olie voor 1 dag. Het zou een hele week duren om weer zuivere olijfolie te maken, die nodig was om de kandelaar elke dag te laten branden. Maar ze besloten om de kandelaar toch maar aan te steken met de olie uit dat kruikje. Toen gebeurde er een wonder, de kandelaar bleef acht dagen lang branden. En dat was precies de tijd om de Tempel opnieuw in te wijden. En daarom vieren wij nu het Chanoekafeest. En branden we kaarsen om eraan te denken dat de tempel opnieuw aan God gewijd werd. Dat was zo'n belangrijke gebeurtenis. Daar mogen ook wij hier in Nederland aan denken. En zo zie je dat God zijn schapen heeft geholpen toen het best heel moeilijk was. Want van deze koning weten we, dat hij net zoals een wolf dat doet de kudde uit elkaar joeg en schapen dood maakte. Maar God heeft de mannen geholpen die daar tegen in opstand kwamen. Hij heeft gemaakt dat ze gewonnen hebben. Dat konden ze zelf niet hoor. Die legers waren toen echt groot. Maar met God aan je kant kunnen er dingen gebeuren die wonderen zijn. Ook Jesjoea heeft dit feest gevierd, dat lezen we in Joh. 10. In die tijd sprak Hij erover dat Hij het licht van de wereld is en dat Hij de Goede Herder is.

Zullen we God de Vader en Jesjoea danken?

